

El “govern del canvi”

SOBTA MOLT LA MANCA D'AMBICIÓ DE LES PROPOSTES PLANTEJADES EN EL PROCÉS NEGOCIADOR D'UN GOVERN DE “CANVI” (O “DE PROGRÉS” O “DE REGENERACIÓ”) A ESPANYA

La situació política espanyola, tal com ara fa uns mesos ja va passar amb la catalana, està totalment dominada per la histèria imperant als mitjans de comunicació. Tants els representants dels partits polítics com els tertulians omplien els espais televisius en una mena de *Tómbola* politològica *non-stop* sobre la formació del Govern. No n'hi ha per menys, és clar que sí, perquè saber qui tindrà el BOE a les seues mans –amb tot el que això suposa– no és cresta de gall. El botí no és poc: no sols es tracta d'ocupar tot tipus de càrrecs al sector públic i les entitats paral·leles (Martín Quirós, un històric dirigent del PP valencià, ja va alertar abans de les eleccions autonòmiques del proppassat maig, amb la sincera desimboltura que dona l'edat, que els comicis eren molt importants perquè hi havia en joc milers i milers de llocs de treball per a l'entorn del seu partit), sinó que també hi ha en joc qui regularà mercats i repartirà les cartes dins d'un model econòmic ben particular, amb tot d'*emprenedors* amb una dependència fortíssima dels poders públics. És normal, doncs, que hi haja molt d'interès, i fins i tot nervis.

Ara bé, resulta molt sorprenent que, en un marc polític com l'espanyol, amb una gran exigència de part de la població d'un canvi profund en moltes àrees de la gestió pública, les propostes concretes sobre “què” s'ha de fer –manllevant la ja clàssica expressió de Mónica Oltra– estiguen absents davant l'intens debat sobre “qui”. En els diferents processos oberts per negociar governs, que segons els gustos poden ser “de canvi” (on sembla que n'hi hauria prou de rellevar Mariano Rajoy), “de progrés” (si es pretén una majoria més o menys d'esquerres, amb l'ajuda de partits perifèrics) o fins i tot “regeneracionista”

(on sembla que fins i tot el concurs del PP seria possible), és patent la manca d'ambició de les propostes programàtiques, que semblen meres excuses per tal de donar legitimitat al repartiment de cadires posterior. L'acord entre el PSOE i Ciutadans, més enllà de la seua lògica política, així ho confirma: l'ambició de les propostes de reforma acordades entre ambdues formacions és tendent a zero.

Dit això, encara resulta més cridanera la timidesa de Podem i les seues confluències, que també han estat convi-

dades a sumar-se a un gran acord. Cal agrair la seua visió més oberta en matèria territorial, reflectida en la seua posició sobre el referèndum a Catalunya, però disposen de cap proposta d'articulació territorial treballada i innovadora més enllà d'aquest gest polític? De moment, no. Ni tan sols la revisió d'estructures distorsionadores que hi tenen a veure i que afecten de ple les garanties i els drets fonamentals dels ciutadans. Ni tan sols no s'ha posat damunt la taula la possible reforma d'una planta judicial impròpia d'un estat de dret descentralitzat. Que haja estat Compromís qui ha reclamat quelcom de tan obvi com l'eliminació de l'Audiència Nacional parla amb claredat de la situació en què ens trobem.

I com aquest exemple, moltíssims més. Perquè quina mena de sentit té debatre sobre l'eliminació de les diputacions provincials per comptes que cada territori pugua decidir-ho de manera individual, a partir del que considere més convenient per a la seua articulació territorial i econòmica? O és que cadascú no ha de poder organitzar-se lliurement en províncies, comarques, intercomunalitats o municipis?

La manca d'ambició és encara més palesa en el terreny econòmic: la funció de les empreses públiques, els sectors regulats, l'urbanisme... No se sent a parlar d'un nou model econòmic, ni tampoc de l'euro ni de les conseqüències que ha tingut la inserció de la nostra economia a la Unió Europea. Això tampoc sembla que siga objecte d'interès. Si de cas, hi ha el debat sobre el paquet de mesures d'emergència social. Ja està bé això, però com que es parlava de “govern del canvi”, n'hi havia que esperàvem alguna coseta més.

ANDRÉS
BOIX PALOP
@Andres_Boix